

baade her og i det andet Ting; derfor tror jeg, at man med Sikkerhed kan sige, at Lovforslaget ikke vil gaa igennem Landstinget. Nu spørger jeg: Hvad vil være bedst for selve Sagen, for Skolebespisningen: at man fik dette Stridspunkt fjernet og saa lod Sagen gaa til Landstinget, eller at man lader det blive staaende og saa ikke faar Lovforslaget gennemført? Jeg tror, det første vil være det rigtige. Jeg tror, at hvis man vil fremme denne Sag og faa den bragt et Skridt fremad, skal man søge at enes om Lovforslaget; og det kan man, saafremt § 4 bliver ændret saaledes, som Underændringsforslaget under Nr. 3 ønsker det. Jeg vil derfor opfordre ærede Gruppelæder og andre ærede Medlemmer til for Sagens Skyld, for at faa den fremmet, at stemme for dette Underændringsforslag under Nr. 3. Vedtages dette, tror jeg, man vil kunne samles i Enighed om det øvrige; og saa er jeg overbevist om, at Lovforslaget gaar igennem Landstinget. Skulde det ikke blive muligt at faa Underændringsforslaget under Nr. 3 vedtaget, vil jeg dog ikke lægge mig i Vejen for Sagens Overgang til Landstinget. Jeg vil saa opfordre til at stemme for Lovforslaget som Helhed; men jeg vil bestemt lægge Ansvar for, at der saa ikke kommer noget ud af Sagen, paa de Herrer, der opretholder Statens Pligt til at paatage sig Byrder i Anledning af Loven. Det er da dem, der hindrer, at Lovforslaget bliver til Lov; og de Herrer maa jo erindre, at hvis Sagen forløber, som jeg tænker mig, den vil forløbe i dette Tilfælde, er der, naar den kommer frem igen, et andet Flertal ogsaa her i Salen end det, vi har i dette Øjeblik. Vi har jo allerede hørt, med hvor stor Vanskelighed de Radikale er gaaet med til den nu foreliggende Affattelse af § 4.

Jeg vil paa det varmeste og mest indtrængende og netop for Sagens Skyld, for Børnenes Skyld, anbefale, at vi fører Underændringsforslaget under Nr. 3 igennem og derved befrier Staten for Pligten til ifølge § 4 at yde noget Tilskud og altsaa lægger hele Udgiften over paa Kommunerne. Saa tror jeg, man vil kunne samles om Lovforslaget og atter sende det til Landstinget, og saa bliver der efter min Overbevisning ganske sikkert Lov ud af det, saaledes som Forholdene ligger. Men kan det ikke ske saaledes, skal Lovforslaget dog altsaa ikke mangle min Stemme, naar der stemmes om Oversendelsen til Landstinget, efter at det er blevet saa stærkt modificeret fra den anden Side. Men Ansvar for, at der ikke kommer noget ud af det, paahviler de

Herrer, som i § 4 opretholder Statens Pligt til at bidrage.

Emil Petersen: Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 3 kan jeg henholde mig til, hvad der blev udtalt af den ærede sidste Taler (Fraenkel). Jeg ønsker derimod at gøre et Par almindelige Bemærkninger om Affattelsen af Lovforslaget, saaledes som det vil komme til at lyde, hvis Ændringsforslag Nr. 1 bliver vedtaget. Naar man læser § 1, faar man det Indtryk, at Lovforslaget gaar ud paa at indføre en Pligt for Kommunerne til at bispise underernærede Børn, men saa snart man kommer til § 2, faar man en ganske anden Opfattelse. Det er uheldigt, naar man finder en Modsetning imellem den Paragraf, som indleder et Lovforslag, og Bestemmelserne i Lovforslagets senere Paragraffer. Jeg vil derfor henstille, at der ved tredje Behandling bliver foretaget en Ændring i Lovforslaget, saa at § 1 kommer til at lyde saaledes: „Ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning og paa Kommunekassens Bekostning — med eller uden Hjælp af dertil oprettede Foreninger — kan der drages Omsorg for“ o. s. v., saa passer Indholdet med § 2, hvor der staar: „Om der er Trang til saadan Bespisning, afgøres af vedkommende Kommunalbestyrelse.“

Endvidere maa jeg give det ærede Medlem fra Thisted Amts 4de Valgkreds (Markvorsen) Ret i hans Kritik af § 2. Dette, at man paalægger Lærerpersonalet en almindelig Pligt til at gøre Indberetning til Kommunalbestyrelserne om dets Kendskab til Børnene, er meget uheldigt; thi der vil nu, som udtalt af det ærede Medlem fra Mors, meget let kunne rejses Anklage imod Lærere — og Lærerinder, som Udtrykket rimeligvis ogsaa omfatter — for at have forsømt deres Pligt med Hensyn til disse Indberetninger. Jeg vil derfor foreslaa, at man affatter sidste Punktum af § 2 saaledes: Skolens Lærerpersonele er pligtigt paa Kommunalbestyrelsens Forlangende at yde Oplysning om, hvilke Børn det anser for trængende til den i nærværende Lov omhandlede Bespisning. Det er jo kun dette ene, man ønsker oplyst. Og naar det gøres til Pligt for Lærerpersonalet at give Oplysning herom, er der ingen Grund til at strække Forpligtelsen videre end til at imødekomme et Ønske fra Kommunalbestyrelsernes Side.

Jeg er betænkelig ved, at man bliver paa den Vej, man har været inde paa; at give Myndigheder, der ikke er raadige over